

စာစဉ်-၃၁

အာယာတဗြဲတမ်း

Shri Gardenia

အခန်း (၄၅၁)

နောက်လိုက်လေးတွေက သူတို့အမေကို အရမ်းချစ်နေကြတာပဲ

ရှုလီလီက သူမ၏ ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

သူမက မွေ့ယာကို ကိုင်လိုက်ပြီး ပုံစံပေါ်နေပြီ ဖြစ်သည့် ယောက်ျားလေး သန္ဓေသားကို တွေးလိုက်မိပြီး မျက်ရည်များက ကျလာပြန်သည်။

မောင်းမတော်ကျန်းက သခွားမွေးသီးကို စားနေပြီး စိတ်မဝင်စားစွာ ပြောလိုက်သည်။ "အနာဂတ်မှာ ကလေးတွေ ရလာဦးမှာပဲ၊ ဘာလို့ ဝမ်းနည်းနေမှာလဲ၊ နန်းပေါင်ရီက ချင်းရွှင်းဘုရားကျောင်းကို ဝင်သွားပြီ၊ အဲ့ဒါက ငါတို့ရဲ့ နယ်ပယ်ပဲ၊ ငါတို့ လုပ်ချင်သလို လုပ်လို့ရတယ်၊ ဒါက ငါတို့ရဲ့ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက် မဟုတ်ဘူး၊ နင် ငိုပဲ ငိုနေတာပဲ၊ နင်က မသိရင် နင့်အိမ်မှာ ဘာပြုဖစ်သွားလဲဆိုတာ တွေးနေတုန်းပဲလား "

ရှုလီလီက မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်သည်။

ထိုနွားနို့ကို ဧကရာဇ်မောင်းမတော်က သူမကိုယ်တိုင် ကျိုချက်ခဲခြင်း ဖြစ်သည်။

အနက်ရောင် မြက်ပင်များကိုလည်း ဧကရာဇ်မောင်းမတော်က ထည့်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါက သူမရွေးချယ်ခဲ့သည့် လမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်။

"ချန်းချန်းက ပြောခဲ့တယ်၊ ငါက အမြင်ကျဉ်းတယ်တဲ့ " သူမက မကျေနပ် မှုအားလုံးကို မျိုချခဲ့ရပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျှော်လင့်တကြီး ကြည့်ခဲ့ရသည်။ "ချန်းချန်း ရှင့်ရဲ့ သိက္ခာရှိမှုက ဘယ်မှာလဲ၊ ငါ့ရဲ့ကလေးက သေသွားပြီ၊ ရှင့် ရဲ့မြင့်မြတ်မှုက အရမ်း ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတာပဲ "

မောင်းမတော်ကျန်း၏မျက်နှာက အရမ်း မကောင်းတော့ပေ။

အမေတစ်ယောက်အနေဖြင့် သူမက သူမသား၏ သိမ်ဖျင်းမှုကို သိပေ သည်။

သူက နန်းပေါင်ရီကို ပေါင်ရှုတွင် မြင်သောအခါ သူ၏မျက်လုံးများက စိမ်းနေပြီး သူက နန်းပေါင်ရီ၏ အသက်ကိုကယ်ရန် သူမအား ချင်းရွှင်း ဘုရားကျောင်းသို့ ပို့ရန် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို တောင်းဆိုခဲ့သည်။

ကံအားလျော်စွာပင် သူမက သူမ၏အစေခံကို ဟိုက်မေအား နီးကပ်စွာ စောင့်ကြည့်ရန် ပို့ထားခဲ့ပြီး နန်းတော်အပြင်ဘက်သို့ သူမနောက်ကို လိုက်ရန် သူ့ကို မတောင်းဆိုခဲ့ပေ။

သူမက ဆင်စွယ်ရောင် သွားကြားထိုးတံကို ချထားလိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ "ကလေးက သေသွားလို့ သူက အရမ်း ဝမ်းနည်းနေတာ၊ ပြီးတော့ ခန်းမထဲမှာလည်း ငိုကြွေးနေတာ၊ ချမ်းဝေ့ကို ပြန်ဖွင့်တဲ့အချိန်ကျရင် ဧကရာဇ်က မင်းသား၊ ကျင်းဘုရင်တို့နဲ့ စာမေးပွဲ အကြီးအကဲအဖြစ် ပူးတွဲဆောင်ရွက်ဖို့ ခန့်အပ်ထားတယ်၊ ဒါက မင်းသားအတွက် စစ်ဆေးမှုတစ်ခုပဲ၊ သူက ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊ သူ့မိန်းမတစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့အလုပ်တွေကို ကြန့်ကြာအောင် အမြဲတမ်း သတိရမနေသင့်ဘူး "

ယုကွမ်းက ရှုလီလီ၏ သွေးဆုတ်သွားသည့် မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ ဖမ်းဆုပ်မိသွားသည်။ သူမက သူမ၏စိတ်မရှည်မှုကို ချုပ်တည်းထားပြီး ပြောလိုက်သည်။ "အနာဂတ်မှာ မြတ်နိုးရတဲ့ အလှလေးက အဓိကလူ ဖြစ်လာတဲ့အခါ ငါက မင်းအဖေအတွက် ကိစ္စတွေကို ပြန်လုပ်ပေးမယ်၊ ပြီးတော့ နယ်စပ်ကနေ သူ ပြန်ပြောင်းလာနိုင်လိမ့်မယ်၊ လီလီ၊ မင်းက သူ့ကို ကောင်းကောင်း ပြုစုပေးရမယ်၊ အနာဂတ်မှာ သူက မင်းဆီကနေ သေချာပေါက် အကျိုးကျေးဇူးတွေ ရလိမ့်မယ် "

ရှုလီလီ၏ခံစားချက်က အနည်းငယ် ပို၍ ငြိမ်သက်လာခဲ့သည်။

သူမက မောင်းမတော်ကျန်းကွေ့ကို ကျေးဇူးတင်လိုက်ပြီး အစေခံ၏ အကူအညီဖြင့် အိပ်ယာပေါ်သို့ လဲလျောင်းလိုက်သည်။ သို့သော် နန်းပေါင် ရီ၏ မုန်းစရာကောင်းသည့်မျက်နှာက သူမ၏အတွေးထဲတွင် ရောက်လာခဲ့သည်...။

မောင်းမတော်ကျန်းက ခန်းမထဲမှ ထွက်သွားခဲ့ပြီး ကုချူရှန်းက အပြင်ဘက်တွင် အဆင်သင့် စောင့်နေခဲ့သည်။

သူမက အပြင်သို့ ရောက်လာပြီး ကုချူရှန်း၏ ပုခုံးပေါ်ရှိ ဖုန်များကို သုတ်ပေးလိုက်သည်။ "ချင်းရွှင်းဘုရားကျောင်းကို ပို့လိုက်ပြီလား "

ဤအပြုအမူက အလွန် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သည့်ပုံပင်။

ထို့အပြင် ကုချူရှန်းက သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှုကို ခံစားနေရပြီး သူ၏ပုခုံးတွင်သာမဟုတ် သူ၏အင်္ကျီပေါ်တွင် မည်သည့် ဖုန်မှ မရှိပေ။

သို့သော် အစေခံများက သူတို့၏မျက်လုံးများကို ပတ်ဝန်းကျင်သို့ မရွှေ့ကြပေ။ သိသိသာသာပင် သူတို့က ကျင့်သားရနေသည့်ပုံပင်။

"ပို့ပြီးပါပြီ " ကုချူရှန်းက မျက်လွှာချလိုက်သည်။

"လူတိုင်းက ချင်းရွှင်းဘုရားကျောင်းကို လက်ထပ်ဖို့နဲ့ ကလေးရဖို့ ဆုတောင်းလို့ကောင်းတဲ့ နေရာတစ်ခုလို့ ထင်နေကြတယ်။ ဧကရီမယ်တော် ကတောင် ဗုဒ္ဓကို ဂါရဝပြုဖို့ ချင်းရွှင်းဘုရားကျောင်းကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သွားခဲ့တာပဲ " ကျန်းကွေ့ဖေးက သူမ၏နှုတ်ခမ်းများကို အင်္ကျီလက်ဝဲ ကျယ်ဖြင့် ကွယ်လိုက်ပြီး ပြုံးလိုက်ကာ ထေ့ငေါ့ပြောလိုက်သည်။ "အဲဒါက တကယ်တော့ နေ့ဘက်မှာ လွယ်ကူတဲ့ အလုပ်တစ်ခုပဲ။ လမင်းရဲ့ ဘုရားကျောင်းဖြစ်ပေမယ့် ညဘက်မှာတော့ ကျော်ကြားတဲ့ ရွှေရောင်းတဲ့ လိုဏ်ဂူပဲ ... ကုချူံရှန်း မင်းက မိန်းမစိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီကို သွားပြီး ပျော်ရွှင်လို့ ရတယ်။ နန်းတော်ကို ကြည့်ကြည့်တော့၊ မင်းက နန်းမိသားစုက မိန်းကလေးကို ဂရုစိုက်ပုံရတယ် "

သူမက ကုချူံရှန်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ကုချူံရှန်းက မျက်လွှာချလိုက်ပြီး သူ၏မျက်လုံးများကို ပိတ်လိုက်သည်။ သူ၏ကိုယ်နေဟန်ထားက အလွန်နှိမ့်ချဟန်ဖြင့် "မိဖုရားက ဘယ်နေရာကို ပြောခဲ့တာပါလဲ၊ အခုအချိန်ထိ ရာထူးမြင့်မြင့်မှာရှိနေတာက ဒီအစေခံကို မိဖုရားက ထောက်ပံ့ပေးခဲ့လို့ပါ။ ဒီအစေခံရဲ့စိတ်ထဲမှာ မိဖုရားတစ်ယောက် ပဲ ရှိပါတယ် "

မောင်းမတော်ကျန်း၏အပြုံးက ပိုပြီးမှန်ကန်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ပေးနေသည်။

"မင်းက သစ္စာအရှိဆုံးဆိုတာ သိပါတယ် " သူမက ကုချူံရှန်း၏ ပါးပြင်ကို ဖွဖွလေးပုတ်လိုက်ပြီး "ဒီမိဖုရားနောက်ကို နာနာခံခံလိုက်ခဲ့၊ ဒီမိဖုရားက မင်းအတွက် အကျိုးမရှိဘဲ ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး "

ကုချူံရှန်းက သူ၏ခေါင်းကို ပို၍ နက်ရှိုင်းစွာ နှိမ့်ချလိုက်ပြီး "ဒီအစေခံက မယ်မယ့်ကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးပါတယ် "

မောင်းမတော် ကျန်းကွေ့က အလွန် ကျေနပ်အားရသွားခဲ့သည်။

သူမက သူမ၏ အင်္ကျီလက်ဝကျယ်များကို အတူတကွ စုထားလိုက်ပြီး ကျူးခန်းမ၏အဆုံးသို့ သွားလိုက်သည်။ "ဘုရင်မင်းမြတ်က နန်းမိသားစုကို စိုးရိမ်နေတယ်၊ နန်းယန်ရဲနေရာကို သွားမယ်လို့တော့ မထင်ထားခဲ့ဘူး၊ ဒီရက်ပိုင်းမှာ နန်းတော်ရဲ့အရေးကြီးတဲ့နေရာကို ကံကောင်းသွားမှာ ငါကြောက်နေတယ် "

"ကုန်းချန်းချန်း "

ကုချူံရှန်းက လက်လွှဲလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးများနှင့် ထိုအစေခံများ၏ ကျောပြင်များက မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည့်တိုင် ကုချူံရှန်းက ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ရပ်နေခဲ့သည်။

မိန်းမစိုးငယ်လေးက လက်ကိုင်ပုဝါကို ရိုသေစွာဖြင့် ကမ်းပေးလိုက်သည်။

ကုချူံရှန်းက လက်ကိုင်ပုဝါကို ယူလိုက်ပြီး မောင်းမတော်ကျန်း ထိခဲ့သည့်ပုခုံးနှင့် ဖွဖုတ်ခဲ့သည့် ပါးပြင်ကို သုတ်လိုက်သည်။ "ဟေးယွင်ဝေက ဘာသတင်းမှ မလာသေးဘူးလား "

"အရှင့်ကို လျှောက်တင်ပါတယ်၊ မိရှားက ဟေးယွင်ဝေမှ ရုပ်ဖျက်တော်တဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရွေးလာခဲ့ပြီး ချင်းရွှင်းဘုရားကျောင်းကို ပို့ထားပါတယ်၊ သူက ဘုရားကျောင်းမှာ မင်းသမီးနဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ဆက်ဆံရေးတစ်ခုကို ရယူထားနိုင်သရွေ့ မင်းသမီးက နန်းဖူကို ပြန်ခေါ်လာနိုင်မယ့် အခွင့်ရေးကြီးတစ်ခု ရှိပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ရှောင်းယီနားမှာ ကင်းပုန်းတစ်ယောက် သွယ်ဝိုက် ချထားသလို စောင့်ကြည့်ထားနိုင်ပါတယ် "

ကုချူံရှန်းက လက်ကိုင်ပုဝါကို လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

သူက နက်ရှိုင်းပြီး ရှည်လျားသည့် နန်းတော်လမ်းကြားတွင် ပိုးသားဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်လျက် လမ်းလျှောက်သွားနေသည့် မိန်းမငယ်လေးကို မြင်လိုက်ရသလို တည်ငြိမ်ခန့်ထည်သည့် နန်းမြို့တော်ကို ခပ်ယဲ့ယဲ့ ကြည့်နေလိုက်သည်။

ကုချူံရှန်း သတိရနေခဲ့သည့် မိန်းကလေးက အခန်းထဲတွင် ခူးထောက် ထိုင်နေပေသည်။

နေရာထိုင်ခင်းက သပ်ရပ်နေပြီး အဝတ်အစားများက ရိုးရှင်းပေသည်။ သူမ၏ရှေ့တွင် စုတ်တံ၊ မင်၊ စာရွက်နှင့် မင်သွေးကျောက်များ အားလုံး ရရှိ နိုင်သည့် သစ်ကြားသီးပုံထည့်စရာတစ်ခု ရှိသည်။ ဖွင့်ထားသော ဗုဒ္ဓ ကျမ်းစာတစ်ခုလည်း ရှိပေသည်။

သူမက နှဖူးကို စုတ်တံဖြင့် ကုတ်လိုက်ပြီး မျက်လုံးများက တောက်ပနေ ပေသည်။

သူမက တော်ဝင်မြေးတော်လေးကို မသတ်ခဲ့သော်လည်း ဗုဒ္ဓကျမ်းစာများ ကို ကူးရေးနေရဆဲ ဖြစ်သည်။ တော်ဝင်မြေးတော်လေးကို သက်သာရာရ စေရန် ကောင်းကင် ဝိညာဉ်ကဲ့သို့ အာရုံစိုက်လိုက်သည်။

သူမက သူမ၏ခေါင်းကို ညွတ်လိုက်ပြီး စုတ်တံကို ချကာ စာရွက်ကို မှုတ် လိုက်သည်။ သူမက ခါးကို ဆန့်လိုက်ပြီး သီလရှင်ကျောင်းအတွင်းထဲသို့ လှည့်လည်သွားလာချင်နေသည်။

သို့သော်လည်း တရားအားထုတ်သည့်အခန်း၏ ထောင့်လေးထောင့်တွင် လက်များကိုကွေးလျက် ခူးထောက်ပြီး ထိုင်နေသည့် ခက်ထန်သည့်မျက်နှာ နှင့် အဒေါ်ကြီးလေးယောက် ရှိပေသည်။ သူတို့က သူမကို စောင့်ကြည့်နေ

သကဲ့သို့ သူမကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် စိုက်ကြည့်နေကြပေသည်။

"အမြန်စားပြီး ဗုဒ္ဓကို အလွတ်ရွတ်ဆိုပြနေတဲ့ သူတွေကို ကြည့်ရတာ သူတို့မျက်နှာတွေက ဘာလို့ ဒီလောက် အရမ်း ကြောက်ဖို့ကောင်းနေရတာလဲ "

နန်းပေါင်ရီက ရေရွတ်ပြောဆိုလိုက်သည်။ သူမ၏နှုတ်ခမ်းကို ဖုံးကွယ်ရန် လက်သီးဆုပ်ကို ကျစ်ကျစ်ဆုပ်လိုက်ပြီး နှစ်ကြိမ်တိုင် ချောင်းဆိုးလိုက်ကာ မဝံ့မရဲဖြင့် "ဆရာ ကျွန်မ ဗုဒ္ဓကျမ်းစာတွေ ကူးရေးပြီးပါပြီ၊ ကျွန်မ အပြင်ကို ထွက်လည်လို့ရမလား "

ချင်းလျှို။ "မရိုးသားဘူး၊ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကူး "

ချင်းယန်။ "မရိုးသားရင် ဘုရားရှင်က သင့်ကို သဘောကျမှာ မဟုတ်ဘူး "

ချင်းကျစ်။ "မင်းသမီးက ဒီနေရာမှာပဲ နေလို့ရတာဖြစ်လို့ ကျမ်းစာတွေကို ပဲ ဆက်ကူးနေရပါမယ် "

ချင်းယု။ "ဟုတ်တယ် "

အဒေါ်ကြီးလေးယောက်၏ သဘောထားက အေးစက်နေပြီး သူတို့က နန်းပေါင်ရီကို တည့်တည့်တောင် မကြည့်ကြပေ။

နန်းပေါင်ရီက အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

သူမက စုတ်တံကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်ဆီသို့ ရွှေသွားလိုက်ပြီး တီးတိုး ပြောဆိုလိုက်သည်။ "ဆရာ၊ ရှင်ရဲ့ နာမည်က ဘယ်သူလဲ၊ ရှင်ရဲ့ မွေးရပ်မြေက ဘယ်မှာလဲ၊ ပြီးတော့ ရှင်မိသားစုမှာရော လူဘယ်နှစ်ယောက် စားနိုင် ဝတ်နိုင်ကြလဲ "

ဒီမိန်းကလေးက အရေမရ အဖတ်မရတွေ အရမ်းပြောတယ်လို့ ငါထင် တယ်။ အမျိုးသမီးကြီး၏ မျက်ခုံးက ပိုပြီးခက်ထန်လာခဲ့သည်။ သူမ၏နှာခေါင်းပေါက်ကို စိုက်ကြည့်နေရသလိုမျိုး သူမ၏မေးစေ့ကို မော့ ထားပေသည်။ ပြီးနောက် တည်ကြည်စွာ ပြောလိုက်သည်။ "တော်ဝင် မျိုးဆက်ကို သတ်ခဲ့တယ် "

ချင်းယန်။ "ရာဇဝတ်မှုက သေသင့်တယ် "

ချင်းကျစ်။ "မင်း ကျေးဇူးတင်သင့်တယ်၊ ကျမ်းစားတွေ ကြိုးကြိုးစားစား ကူးယူပြီး သန့်စင်မွန်မြတ်မှုကို ပြန်ပေးဆပ်နိုင်တယ် "

ချင်းယု။ "မှန်တယ် "

နန်းပေါင်ရီ။ " ... "

ထိုအဒေါ်ကြီးများက စာတစ်ကြောင်းကို သုံးယောက်မက ပြောနေကြ

သည်။ သူတို့က မပြောနိုင်ကြတာလား ဒါမှမဟုတ် မပြောတတ်ကြတာလား။

"ကျွန်မ ဗိုက်ဆာတယ်၊ ညစာအတွက် ဘာစားရမလဲတောင် မသိဘူး၊ ဘုရားကျောင်းထဲမှာ ကြီးမားတဲ့ အမွှေးနံ့တိုင်တစ်ခုရှိတယ်၊ ကျွန်မကြားခဲ့တာကတော့ ဧကရီမယ်တော်တောင် ဒီနေရာမှာ ဗုဒ္ဓကို ဝတ်ပြုဖို့ လာခဲ့တယ်တဲ့၊ ရှင်က ညစာစားဖို့ လာချင်တယ်ဆိုရင် သေချာပေါက် ချမ်းသာမှ ဖြစ်မယ် " သူမက တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောရန် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။ "ဗုဒ္ဓကို ဝတ်ပြုတာက ကျန်းမိသားစုရဲ့ သားစဉ်မြေးဆက်ကို အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းစေပြီး သူ့မိသားစုရဲ့ဇနီးက ကလေးတွေ တောင်းဖို့ ဒီနေရာကို မကြာခဏ လာတာလား "

ချင်းလျို။ "စကားအရမ်းများတာပဲ "

ချင်းယန်။ "စိတ်ရှုပ်ဖို့ကောင်းတယ် "

ချင်းကျစ်။ "ဒီည အစားမကျွေးဘဲ အပြစ်ပေးလိုက် "

ချင်းယု။ "ဟုတ်ကဲ့ "

နန်းပေါင်ရီက အနည်းငယ် ဒေါသထွက်သွားခဲ့သည်။

ထိုအဒေါ်ကြီးများက စကားပြောရန် အလွန်ခက်ကြသည်။ သူတို့က သူမကို အဆက်မပြတ် အပြစ်ပေးချင်နေကြသည်။

သူမက မင်အိုးထဲတွင် မင်တံကို နှစ်ပြီး မလိုက်ကာ အမျိုးသမီးကြီး၏မျက်နှာကို တိုက်ရိုက် ပက်ပစ်လိုက်သည်။

နန်းပေါင်ရီက ထိုအမျိုးသမီးကြီး လေးယောက်၏ မျက်နှာများပေါ်သို့ ကြောင်မွှေးများကဲ့သို့ ဆေးခြယ်ပစ်လိုက်သည်။

သီလရှင်ငယ်လေးက ညစာစားရန် သူတို့ကို လာခေါ်သောအခါ သူမက အခန်းအပြည့် ညစ်ပတ်ပေပွနေသည်ကို မြင်လိုက်ရပြီး ထိတ်လန့်သွားခဲ့သည်။

ရလဒ်အနေဖြင့် နန်းပေါင်ရီက ညစာမစားရန် အပြစ်ပေးခံလိုက်ရပြီး ဘုရားခန်းထဲတွင်တောင် သော့ပိတ်ခံလိုက်ရသည်။

သူမက လေသံဖြင့် အော်လိုက်သည်။ "ဆရာသခင်၊ ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ကျန်းမာခြင်းကို မမေ့ပါနဲ့၊ ရှင့်မှာ အစားအစာတွေ ရှိရင် ကျွန်မကို ရှင်နဲ့ အတူ ခေါ်သွားနော် "

ဆရာသမားအုပ်စုက သူမကို အလွန်အမင်း ပျင်းရိနေပေသည်။ ခြေသံများက လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

နန်းပေါင်ရီက မိုက်မဲသည့် စိတ်ကြီးဝင်မှုကို ဖမ်းဆုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး နူးညံ့
သိမ်မွေ့စွာ တခစ်ခစ် ရယ်လိုက်သည်။ သူမက ထလိုက်ပြီး ဘုရားခန်း၏
ပြတင်းပေါက်များကို တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

***